

Šiame
numeryje
skaitykite

3 psl.

Per ateinančius trejus mokslo metus Žemaitijos sostinėje išmoks plaukti apie 1200 antrokėlių

Švariausiai melžė ūkio, bendradarbiaujančio su „Žemaitijos pienu“, melžėjos

4-6 psl.

Jiems spalio – neeilinių gimtadienių mėnuo

5 psl.

2017 m. III ketvirčio geriausiai ūkininkai pagal pieno kokybę ir produktyvumą

7 psl.

Malonios sugrįžtusių akimirkos į buvusius antruosius namus

8 psl.

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

Pirmyn vedė žemaitiškas atkaklumas, dalykiškumas ir tolerancija

SVEIKINAME

geriausius rugsėjo mėnesio ūkininkus pagal pieno kokybę ir produktyvumą:

Pirmoje grupėje

Mečislovas Staškus – Žibartonių k., Krekenavos sen., Panevėžio r. (per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per rugsėjį – 15 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus – 5387 kg

Antroje grupėje

Steponas Jonikaitis – Naujininkų k., Juknaičių sen., Šilutės r. (per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per rugsėjį – 28 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus – 5879 kg

Trečioje grupėje

Stasys Slaboševičius – Nuomininkų k., Kaltinėnų sen., Šilalės r. (per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per rugsėjį – 18 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus – 4950 kg

Ketvirtoje grupėje

Vytautas Jonušas – Jankaičių k., Rietavo sen., Rietavo sav. (per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per rugsėjį – 18 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus – 4716 kg

Penktoje grupėje

Virginija Macijauskienė – Šyšių k., Kintų sen., Šilutės r. (per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per rugsėjį – 14 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus – 4741 kg

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Karina Mikalauskienė – Kaušėnų k., Nausodžio sen., Plungės r. (per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per rugsėjį – 14 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus – 6611 kg

Neseniai „Žemaitijos pieno“ įmonėje surengta ilgametės darbuotojos Irenos Baltrušaitienės pagerbimo šventė. Joje padėkos žodžius puikai specialistei ir nuoširdžiai kolegei tarė įmonės vadovybė, o dažno bendradarbio lūpose skambėjo pagarbus žodis MOKYTOJA.

Algirdas Dačkevičius

Žingsniai, kuriuos geriausiai įvertino laikas ir kolegės

Žemaitė iš Kelmės rajono Kuš-

leikių kaimo Irena Baltrušaitienė gimė 1953 metais vasario 1-ąją. Baigusi Šiaulių 2-ąją vidurinę mokyklą-internatą, ji pasuko į tuometį Kauno politechnikos institutą studijuoti pieno ir pieno pramonės technologiją. Čia ji įgijo techniko

technologo kvalifikaciją. Iš ten jaunoji specialistė 1975 metų rugpjūčio 15-ąją žengė pirmąjį lemtingą žingsnį į tuometį Telšių sviesto gamyklą, įsikūrusią Daukanto gatvėje.

(Nukelta į 2 psl.)

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

Eil. Nr.	ES valstybė narė	PVM tarifai		Faktiniai supirkto pieno rodikliai (2017 m. sausis-birželis, vidurkis)		Vidutiniškai nupirktas pieno iš vienos karvės per metus (kg/metai) (Pagal Eurostat duomenis)**	Karvių skaičius tūkstančiais vienetų (pagal Eurostat duomenis)**
		pieno produktams (%)	perkama m žaliaviniam pienui (%)	Riebumas (proc.)	Baltymingumas (proc.)		
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Estija	20	20	3,95	3,38	8310	86
2	Italija (*standartinis 10%, o 8,8% kompensuoja valstybė)	4	*1,2	3,78	3,43	5230	2060
3	Jungtinė Karalystė	0	0	3,64	3,27	7574	1920
4	Latvija	21	21	4,11	3,34	5285	154
5	Lietuva	21	21	4,21	3,31	4942	286
6	Lenkija	5 ir 8	5	4,06	3,30	5150	2161
7	Nyderlandai (Olandija)	6	6	4,40	3,55	7985	1794
8	Prancūzija	5,5	5,5	3,99	3,24	6816	3630
9	Vokietija	7	7	4,10	3,42	7580	4218

**pastaba: 2016 metų Eurostat duomenys.
Lietuvos baziniai pieno riebumo ir baltymingumo rodikliai nustatyti 1998 m. ir galioja iki šiol: riebumas 3,4 (proc.), baltymingumas 3,00 (proc.)

Pirmyn vedė žemaitiškas atkaklumas, dalykiškumas ir tolerancija

(Atkelta iš 1 psl.)

Veikli ir dalykiška jaunoji meistrė šiose pareigose ilgai neužsibuvo: beveik po ketverių metų ji paskiriama vyr. meistrė, o po šešerių — žengė dar toliau — tapo inžinere technologe, netrukus — ir vyr. inžinere technologe.

Naujoje įmonėje „Žemaitijos piene“ Irena Baltrušaitienė net 17 metų — nuo 1995-ųjų iki 2012-ųjų — vadovavo vienam iš svarbiausių padalinių — gamybai. Šis laikotarpis kupinas svarbių iššūkių ir rezultatyvus jos gyvenime. Komandinis darbas, pasitikėjimas kolegomis, patirtis ir entuziastingas naujovių ieškojimas nuolat džiugino gerėjančiais rezultatais. Perėjimas nuo planinės į rinkos ekonomiką pareikalavo išmintingų ir profesionalių sprendimų, didžiulio lankstumo ir įžvalgų didėjančios konkurencijos sąlygomis. I. Baltrušaitienė daug prisidėjo, kad įmonė taptų įvairių naujų produktų kūrėja ir jų aukštos kokybės tiekėja ne tik mūsų šalies, bet ir užsienio rinkoms.

Darbo veteranei įteiktas Žemės ūkio ministerijos Garbės ženklas už puikų, ilgametį, rezultatyvų ir vadovaujantį darbą.

Nuo 2012 metų I. Baltrušaitienė paskiriama projekto vadove, o pastaruoju metu dirbo projekto vadybininke. Jos darbinis kelias pažymėtas daugybe respublikinių ir įmonės vadovybės apdovanojimų: Ordinu už nuopelnus Lietuvai, Ministro Pirmininko, Žemės ūkio ministerijos padėkos padėkos raštais, o už ypač sėkmingą LEAN projekto vykdymą ji net trejetą kartų skatinta ne tik padėkos raštais, bet ir dovanomis.

„Žemaitijos piene“ prabėgo gražiausi Irenos metai. Čia ji sutiko savo „antrąją pusę“ — įmonėje dirbusį inžinierių mechaniką Zenių Baltrušaitį ir 1976 metais sujungė likimus. Pora susilaukė dviejų sūnų — Andriaus ir Mindaugo, o šiuo metu sutuoktinius džiugina dvejetas sūnaus Andriaus šeimos atžalų.

„Gyvenimas kaip graži kelionė“

Daugiau kaip 43-ejus metus „Žemaitijos piene“ išdirbusią Ireną Baltrušaitienę pagerbė įmonės vadovas Algirdas Pažemeckas,

dovanodamas jai simbolinę milžino Džiugo, kurio vardu pavadintas legendinis sūris DŽIUGAS, statulėlę. Prie šio sūrio atsiradimo ištakų kartu su geriausiais pasaulio ir įmonės technologais darbavosi ir I. Baltrušaitienė.

Neeilinė proga įteikdamas jai padėkos raštą, A. Pažemeckas nuoširdžiai dėkojo už turiningas kūrybingu darbu į bendrovės istoriją įrašytas eilutes, kurios išlieka pavyzdžiu kitiems. „Prie įmonės istorijos kūrimo Jūs prisidėjote savo žiniomis, iniciatyva, pastangomis ir tikėjimu ateitimi. Dėkoju už Jūsų ištikimybę savo profesijai, už prasmingus, ilgus bendradarbiavimo metus. Noriu Jums kuo nuoširdžiausiai palinkėti, kad ateinantys metai būtų kupini geros nuotaikos, turtingi džiaugsmiais, gera sveikata, aplinkinių ir artimųjų meile“, — linkėjo vadovas. Prie prasmingų palinkėjimų padėkos žodžiais prisidėjo ir įmonės generalinis direktorius Robertas Pažemeckas: „Tik tie metai gražiausi mūsų gyvenime, kurie kupini ieškojimų, atradimų džiaugsmo, turtingi prasmingais darbais ir reikšmingais pasiekimais. Norime Jums palinkėti, kad atrastumėte laiko pasidžiaugti nuveiktais darbais, kurti ateitį, keliauti, džiaugtis kiekviena diena — dabar tai Jūsų laikas“.

Darbo veteranei įteiktas Žemės ūkio ministerijos Garbės ženklas už puikų, ilgametį, rezultatyvų ir vadovaujantį darbą. I. Baltrušaitienę taip pat pasveikino kolegos iš „Žemaitijos pieno“, „Šilutės Rambyno“ ir „Klaipėdos pieno“ atstovai, o įmonės Personalo ir teisės direktorė Samanta Jasiūnaitė palinkėjo I. Baltrušaitienei žengti į kitą gyvenimo etapą didžiuojujantis nuveiktais darbais. „Jūsų profesionalumas ir entuziazmas mus visada įkvėps, o rengti projektai dar ilgai bus tęsiami ateityje ir garsins įmonės vardą visame pasaulyje“, — sakė direktorė.

Vėliau jaukioje aplinkoje vyko šventinė popietė, kur teatralizuota programa „Gyvenimas kaip graži kelionė“ parengė aktorė Virginija Kochanskytė. Simboliškai I. Baltrušaitienės gyvenimiškąją kelionę „Žemaitijos piene“ įprasmino jai padovanotas albumas su užfiksuotomis akimirkomis nuo pirmųjų žingsnių kolektyve iki pastarųjų metų. O Renata Bučiuvienė darbinę kelionę drauge palygino su traukiniu, kuriu „vieni keliauja nuo pirmųjų dienų, kiti įlipa keliui įpusėjęs, o dar kiti — prieš pat išlipant iš darbinės kelionės traukinio“.

Jai antrino Remigijus Bieliaus-

Ireną Baltrušaitienę pagerbė įmonės vadovas Algirdas Pažemeckas, dovanodamas jai simbolinę milžino Džiugo, kurio vardu pavadintas legendinis sūris DŽIUGAS, statulėlę.

kas, tardamas: „Jūs užauginate tris technologų kartas, kurias mokėte, ugdėte, todėl norime pasakyti — Dėkui! Dėkui, kad neleidote sustoti, kad mokėte žengti į priekį, nenuleisti rankų — juk darbas — tai gyvenimo kelio dalis. Kai kryžkelėje suabejodavome, parodydavote teisingą kelią, kai suklupdavome — ištiesdavote pagalbos ranką“.

Nuoširdūs padėkos žodžiai ir šviesūs kolegų prisiminimai ilgai netilo, o popietėje tvyrojo jaukus jaudulys. Skambėjo muzika, pasirodė pramoginių šokių pora iš Mažeikių, vėliau paskatiniusi popietės dalyvius įsikurti į šokio sukurį.

Gyvoji enciklopedija ir nuoširdus žmogus

Jau minėjome, kad ne vienas iš kolegų I. Baltrušaitienę vadina savo mokytoja. O ji pati mokytoja laiko buvusią technologę Genovaitę Gabiūniene. Ši prisimena jaunutę meistrę Ireną tuometėje Telšių sviesto gamykloje, basomis kojomis skubančią plauti sugedusio separatoriaus lėkščius. „Ji nebijojo bet kokio darbo ir jo neskirė į lengvą ar sunkų“, — sakė G. Gabiūniene. Vėliau abi moterys dirbo technologėmis ir dažnai viena kitą perprasidavo iš pusės žodžio.

Irena Kačinskienė, dirbusi nugriebto pieno cecho viršininke, taip pat meistrė, labai vertina I. Baltrušaitienę kaip vadovę ir tolerantišką mokytoją. „Jos galvoje sutilpo ir technologijos, ir ekonomikos, ir buhalterijos žinios. Ji buvo tarsi gyvoji encik-

lopedija“, — sakė I. Kačinskienė. Būdama reikli sau ir kitiems, ji skiepijo sąžiningą požiūrį į darbą. Panašiai mano ir įvairių cechų vadovų dirbęs Jonas Češulis. „Vien tai, kad ji tiek daug metų darbavosi atsakingame poste, puikiausiai įrodo, jog buvo labai kompetentinga ir savo vietoje“, — sakė jis.

„Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktorius Mindaugas Čėjuskas ir jo pavaduotoja Liudvina Skurdelienė žavėjosi I. Baltrušaitienės mokėjimu nekonfliktiškai spręsti įvairiausias problemas. „Ji sugebėdavo rasti pusiausvyrą, kad būtų kuo geriau tenkinami ir įmonės, ir čia dirbančių žmonių interesai“, — sakė jie.

Buvusi ilgametė personalo vadovė Regina Daukšienė I. Baltrušaitienę pavadino žmogumi iš didžiosios raidės. „Drauge sprendžiant kadru reikalus, Irena viską apsvyrtavo neskubėdama ir pasiūlydavo patį geriausią variantą. Ji visuo met surasdavo laiko kiekvienam, kuris į ją kreipdavosi. Prasidėjus įmonės privatizacijai, ji buvo tame tuomečių darbuotojų branduolyje, kurie įmonę laikė savo antraisiais namais ir dėl jos ateities negailėjo nei savo jėgų, nei talento“, — sakė R. Daukšienė. Tuo pačiu ji geru žodžiu paminėjo Irenos sutuoktinį Zenių Baltrušaitį. „Visi žinojome, kur Zenius nueis darbuotis, ten padarys tvarką“, — prisiminė visapusiškai gabų bendradarbį buvusį personalo vadovę.

Gerų žodžių I. Baltrušaitienei pasakytų ir dar daugiau bendradarbių, su kuriais ji bendravo savo darbinėje kelionėje. Tačiau ji širdyje neatsisveikino su kolektyvu, o šypsodamasi tarė: „Iki kito susitikimo!“

Irena Baltrušaitienė su buvusiais kolegomis, dabar jau — veteranais.

Jaukioje aplinkoje vyko šventinė popietė, kur teatralizuota programą „Gyvenimas kaip graži kelionė“ parengė aktorė Virginija Kochanskytė.

Per ateinančius trejus mokslo metus Žemaitijos sostinėje išmoks plaukti apie 1200 antrokėlių

Rugsėjo 29 dieną Telsių rajono savivaldybės meras Petras Kuizinas, „Žemaitijos pieno“ generalinis direktorius Robertas Pažemeckas ir Telsių „Ateities“ progimnazijos direktorė Rita Motiejūnienė pasirašė ilgalaikę bendradarbiavimo sutartį socialinės akcijos įgyvendinimui pratęsti 2017-2020 metams.

Unikalios Lietuvoje socialinės akcijos „Telšiuose antrą klasę baigi – plaukti moki!“ idėja kilo 2010 metais, jos iniciatorius – „Žemaitijos pieno“ vadovas, Telsių miesto Garbės pilietis Algirdas Pažemeckas. Tada Telsių rajono savivaldybėje pasirašyta pirmoji trišalė bendradarbiavimo sutartis. Per 7 metus „Ateities“ progimnazijos baseine 2494 Telsių rajono antrokai išmoko plaukti ir saugiai elgtis vandenyje.

Socialinės akcijos metu visų Telsių rajono mokyklų vaikams sudaroma 24 valandų plaukimo programa, kuri tęsiasi iki 3 mėnesių. Grupėmis suskirstyti antrokai mokomi pagrindinių plaukimo

įgūdžių, elgesio taisyklių vandenyje. Baigus mokymo programą, vyksta parodomosios plaukimo varžybos, į kurias kviečiami moksleivių tėvai.

„Džiaugiuosi ir didžiuojuosi, jog unikali šalyje socialinė akcija sėkmingai tęsiama toliau, jos pavyzdžiu jau seka ir didieji Lietuvos miestai – Kaunas bei Klaipėda. Vaikų mokymas plaukti yra viena iš prevencinių priemonių, kad mirštamumas dėl skendimo priežasties sumažėtų ar net visiškai išnyktų“, – pasirašydamas sutartį, sakė rajono vadovas P.Kuizinas.

Pasak progimnazijos direktorės R.Motiejūnienės, plaukimas ypatingai naudingas vaikams – ir ne

tik dėl sveikatos, prasmingai praleisto laiko, bet ir dėl šios sporto šakos, kurią moksleiviai greitai pamėgsta. Ne vienas Telsių rajono moksleivis šios socialinės akcijos metu pamilo plaukimo sportą, pradėjo lankyti treniruotes ir jau pasiekė puikių rezultatų.

Planuojama, kad per ateinančius trejus mokslo metus plaukimo pamokų programą baigs dar 1191 Telsių miesto ir rajono antrokas. Pagal pasirašytą sutartį, Telsių rajono savivaldybė įsipareigojo apmokėti transporto išlaidas ir 50 proc. išlaidų už plaukimo pamokas, o „Žemaitijos pienas“ – likusius 50 proc. išlaidų už plaukimo pamokas bei aprūpinti akci-

(Iš kairės) „Žemaitijos pieno“ generalinis direktorius Robertas Pažemeckas, Telsių „Ateities“ progimnazijos direktorė Rita Motiejūnienė ir Telsių rajono savivaldybės meras Petras Kuizinas pasirašė bendradarbiavimo sutartį.

jos dalyvius plaukimo priemonėmis. „Ateities“ progimnazija įgyvendins šią gražią socialinę akciją

savo mokykloje, taip prisidedama prie moksleivių mokymosi plaukti.

Švariausiai melžė ūkio, bendradarbiaujančio su „Žemaitijos pienu“, melžėjos

Neseniai Pagėgiuose įvyko respublikinio švietėjiško renginio „Geriausios melžėjos 2017“ varžytuvės. Jose tarp devynių konkursantų dalyvavo ir trejetas melžėjų iš ūkių, kurie bendradarbiauja su „Žemaitijos pienu“ bendrove.

Konkurso dalyvės turėjo pasukti galvas, norėdamos gerai atsakyti į teorinius klausimus.

Pirmiausia Savivaldybės meras Virginijus Komskis pasveikino konkurso dalyvius, įteikė atminimo dovanėlių ir padėjo pagrindiniam šių varžybų iniciatoriui – Lietuvos Respublikos Veterinarijos akademijos Melžimo moky-

Sanitarinis melžtuvo apdorojimas – viena iš šešeto konkursantams pateiktų užduočių.

mo centrui ir Pagėgių savivaldybės žemės ūkio skyriui, kuris, bendradarbiaudamas su Pagėgių kultūros centru, ant savo pečių jau dešimtus metus imasi šio renginio-konkurso organizavimo.

Popietę vedusi Pagėgių kultūros centro direktoriaus pavaduotoja Danutė Bardauskienė kvietė visus gurgstelėti saldaus pienučio iš simbolinio „kaušelio“, kuriame puikavosi pieniški saldėsiai.

Konkurso dalyviams teko atsakyti į teorinius klausimus, sanitarškai apdoroti melžtuvą, pasiruošti melžti. Buvo vertinamas primelžto pieno švarumas, nustatomas somatinių ląstelių kiekis. Visi devyni varžytuvėse dalyvavę dalyviai sakėsi patyrę didelį jaudulį ir norą dar labiau tobulėti.

Sėkmingai sekėsi Sigito Monkaus ūkio, bendradarbiaujančio su „Žemaitijos pienu“, melžėjom Simonai Morkūnienei ir Kornelijai Benėtaitei. Jos švariausiai iš visų konkurso dalyvių pamelžė pieną, pelnydamos aukščiausią įvertinimą. Pasak ūkio šeimininkės Dailios Monkienės, ypač nustebino Korneliją, melžėja dirbanti tik savaitę. Jai savo patyrimą perdavė vyresnioji draugė Simona. D.Mon-

kienė patenkinta, kad moterys dirba darniai ir tarpusavyje puikiai sutaria, suprasdamos viena kitą iš pusės žodžio. „Ir ateityje mielai dalyvausime melžėjų varžytuvėse, nes ten įgyjama neįkainojamos patirties“, – sakė D.Monkienė. Pasak ūkininkės, jų šeima nuo seno bendradarbiauja su „Žemaitijos pienu“ įmone. O šio bendradarbiavimo ištakos prasidėjo nuo Sigito tėvo Jono Monkaus.

Neblogai sekėsi ir Odetai Kuizinienei iš Gintauto Šepučio ūkio, irgi bendradarbiaujančio su „Žemaitijos pienu“. Nors moteris nepateko tarp prizinininkų, tačiau, jos nuomone, svarbiausia dalyvauti tokiose varžytuvėse ir kuo daugiau sužinoti apie taisyklingą karvių melžimą bei šias žinias taikyti praktikoje.

G.Šeputis pastebėjo, kad jo ūkis pieno kokybei skiria ypatingą dėmesį, todėl dalyvaujama kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Darbuotojai Šepučiai kviečiami į geriausių ūkininkų, bendradarbiaujančių su „Žemaitijos pienu“, šventes Klaipėdoje, kur apdovanojami. Jų ūkis taip pat dalyvavo konkurse „Metų ūkis“ ir laimėjo antrąją vietą. „Domimės naujovėmis, kad galėtume tobulėti ir pasiekti kuo svaresnių rezultatų, nes tik taip įmanoma

Sigito Monkaus ūkio melžėjos Korneliją Benėtaite ir Simoną Morkūniene.

efektyviai puoselėti pienininkystės ūkį“, – sakė G.Šeputis. Ūkininkas patenkintas bendradarbiavimu su žemaičių pieno perdirbimo įmone ir su ja nenutraukia ryšio nuo pat ūkininkavimo pradžios.

Komisijos darbu vadovavęs mokslų daktaras, Lietuvos veterinarijos akademijos Gyvulininkystės technologijų fakulteto lektorius Saulius Tušas, išsakydamas kai kuriuos komentarus ir švelnią kritiką varžybų dalyviams, pagyrė pagėgiškius visus be išimties geriausiai Lietuvoje plaunančius melžimo aparatus.

Pasak renginyje dalyvavusių „Žemaitijos pieno“ atstovų, taip pat įvairių veterinarinių papildų, paša-

ru, melžimo technikos gamintojų ir platintojų, įsteigusią dovanas melžėjams, Pagėgių savivaldybėje šios varžytuvės visada vyksta puikiai ir sklandžiai.

Norintieji apdovanoti konkurso dalyvius rėmėjai išsirikiavo ilgoje eilėje. Tarp jų buvo ir Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Banienė bei „Žemaitijos pieno“ Žaliosios pirkimo vadybininkė Karolina Kulvietienė, kurios pasveikino ūkių, bendradarbiaujančių su „Žemaitijos pienu“, konkurso dalyves Simoną Morkūniene, Korneliją Benėtaite, Odetą Kuiziniene ir įteikė joms atminimo dovanėlių.

Visiems konkurso dalyviams nepagalėta įvairiausių prizų ir gėlių.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

30 metų gimtadienį švenčia **Nerijus Kombaris**, gyvenantis Telšių rajone, Varnių seniūnijoje, Nevardėnų kaime ir **Julius Laurinaitis**, gyvenantis Tauragės rajone, Mažonų seniūnijoje, Luomiuose.

40 metų sukako **Rimantui Kačinskui** iš Telšių rajono Žarėnų seniūnijos Kegų kaimo.

50 metų jubiliejų sutiko Šilutės rajone, Kintų seniūnijoje, Vabalų kaime, gyvenanti **Laima**

Virginija Mačėnienė; Šilutės rajone, Usėnų seniūnijoje, Galzdonų kaime, gyvenantis **Valdas Bernotas**; Tauragės rajone, Žygaičių seniūnijoje, Ruikių kaime, gyvenantis **Arūnas Macas** ir Telšių rajone, Ryškėnų seniūnijoje, Krėpštų kaime, gyvenantis **Rimantas Aušinskis**.

80 metų sukako **Stefanijai Lukošienei**,

gyvenančiai Telšių rajone, Ryškėnų seniūnijos Rubežaičių kaime.

Jų pasveikinti atvyko „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktorius Mindaugas Čėjauskas, Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniėnė, vadybininkai Valdas Adomuskas, Vidmantas Bajarūnas, Petras Kulvietis ir Karolina Kulvietienė.

Jaukiame miško prieglobstyje

Žarėnų seniūnijos Kegų kaime gyvenantys Danutė ir Rimantas Kačinskai čia sukūrė jaukią oazę, kurioje miela dirbti ir gyventi.

Tam ir gamta pasitarnavo. Bevažiuojant keliuku link sodybos, pažymėtos Ilgio g. 61, iš pradžių net neįtartum, kad tarp miškų gali atrasti tokį mielą kampelį.

Šis kraštas šeimos nariams brangus, nes čia Rimanto močiutės ir mamos šaknys, o ir žmona Danutė — iš tų vietų.

Šeimnininkas pastebėjo, kad Keuose ūkininkauja jau 17 metų. Iš pradžių dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, o vėliau europinėmis paramos programomis nesinaudojo, nes privengė nelengvų finansinių įsipareigojimų. „Labai daug vaikai padėjo“, — sakė Danutė ir Rimantas, užauginę darbštų ir nemažą savo atžalų būrį.

Dukra Silvija — jau savarankiška.

Baigusi veterinarinę maisto saugą, ji dirba technologė žaliavos kokybei Nepriklausomų tyrimų laboratorijoje Telšiuose. Sesė turi net ketvertą brolių. Vyresnieji — Marius darbuojasi Dotnuvoje, o Paulius — „Žemaitijos pieno“ bendrovėje. Pastarasis gyvena pas tėvus ir daug jiems padeda. Ne mažiau pagelbsti ir dotnuviškis brolis Marius. Jaunesnieji broliukai — Imantas aštuntokas, o Kamilius — šeštokas. Jie papasakojo apie turiningai prabėgusią vasarą, mat daug įdomios veiklos rado stovyklaudami Balsiuose.

Ūkininką su 40-uoju gimtadieniu pasveikinę „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktorius Mindaugas Čėjauskas, vadybininkas Valdas Adomuskas, Lietuvos pieno

ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniėnė, pasidžiaugė šauniu sutuoktinių ūkininkavimu.

Danutė ir Rimantas buvo kviešti į geriausių ūkininkų, bendradarbiaujančių su „Žemaitijos pieno“, šventę Klaipėdoje. Jie nominuoti už 2016 metais padarytą didžiausią pažangą ūkyje. Ir šiuo metu nestovima vietoje — statomas pieno blokas.

Apie gerus darbus liudija daugybė padėkos raštų, o iškalbus prizas primena konkurse „Metų ūkis“ 2014-aisiais pelnytą antrąją vietą. Ūkininkų karvių bandos pieno kokybė puiki. Atsakingai jau rūpindamiesi, ūkininkai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje ir už tai iš „Žemaitijos pieno“ bendrovės gauna piniginių priedų.

Prie sodybos puoselėjimo, žinoma, sugaištama nemažai lai-

Danutė ir Rimantas Kačinskai su jauniausiais sūnumis.

ko. Užtat per karštybę malonu atsikvėpti pavėsinėje, vaikams pasisupti sūpynėse. Šeimnininkas, turėdamas bent kiek laisvesnio laiko, irgi savo išmonę parodo. Neseniai sumeistravo originalią šašlykinę ant ratų. O jai pasitaravo miške aptiktas nuo senų lai-

kų melioracijos plūgelis velėnomis plėšti.

Sodyboje — net penketas šunų. Kai kurie draugiškai pasitinka čia atvykstančius svečius. O pakalnėje tyvuliuoja tvenkinys, kurio pašonėje savo karaliją įsikūrę bebrai.

Tėvonijos vienturtė

Laima Virginija Mačėnienė.

„Po pylimų rekonstrukcijos Minija negraso apsemti sodybų. Čia gyvename ir džiaugiamės gyvenimu“, — sakė Šilutės rajono Kintų seniūnijos Vabalų kaime įsikūrusi Laima Virginija Mačėnienė.

Iš tikrųjų būtų keblu žmonėms pamaryje gyventi, jei ne europinėmis lėšomis rekonstruoti pylimai, nes ramiai negalėtum jaustis nei per pavasario polaidžius, nei lietingą rudenį, ypač šiųmetį.

Vabalų kaimas — Laimos Virginijos tėviškė. Jos gimtinė — už puskilometro nuo dabartinės gyvenamosios vietos. O ir šioje — tėvų gyvena. Mat tuomet — 1979 metais — jie čia ne tik gyveno, bet ir dirbo vandens kėlimo stotyje.

Šiuo metu moteriai tenka daugiausiai ūkio kerčių atlaikyti, nes sutuoktinis Alfonsas darbuojasi

sportinių šokių treneriu Kretingoje. Anksčiau šiame mieste abu duoną pelnėsi, o Laima Virginija mokė pradinukus. Viskas pasikeitė po 2000-ųjų, kai mirė jos tėvas. Sutuoktiniai nutarė gelbėti nors ir nedidelį ūkelį Vabaluose.

„Labiausiai po purvyną murdėmės 2002-aisiais metais. Įveikę šį išbandymą, nutarėme kaip įmanydami toliau sukurti gimtajame krašte“, — sakė moteris. Dukros buvo likusios Kretingoje mokslų baigti, tad rūpesčių dar padaugėjo, lekiant nuo kaimo prie

miesto ir atgalios. Gerai, kad vyro sesuo prie darbų pagelbėjo. Kitas didžiulis rūpesčių akmuo nusirito, kai pavyko įsirengti vandens gręžinį. „Gręžti reikėjo net 100 metrų, o tai tuomet atsiėjo 35 tūkst. litų“, — prisiminė ūkio šeimininkė. Gerai, kad gelbėjo europinė parama, nes tokių lėšų būtų pristigę.

„Visi kažką turi dirbti. O čia — vieta nuostabi — tarsi Rojaus kampelis, čia ir žadu likti“, — sakė svajingai nusiteikusi moteris.

Pasak Laimos Virginijos, ji gyvenanti tarp menininkų. Ne tik vyras, bet ir dukros Eglė bei Sigita pamėgo sportinį šokį. „Nieko nuostabaus, jos jau šoko nuo penkerių metų“, — sako mama. Eglė dirba sportinių šokių mokytoja, o Sigita Klaipėdos universitete studijavo aplinkos inžineriją

ir šoko garsiojoje „Žuvėdroje“.

Ne tik ūkio darbai Laimai Virginijai rūpi: ji vadovauja liuteronų Kintų parapijos bendruomenei, yra vokiečių draugijos „Heide“ (liet. — šilas) narė. „Patinka šio krašto tradicijos ir visa tai, kas vietiniams žmonėms į kraują yra įaugę“, — sakė Laima Virginija.

Pasak jos, visas gyvenimas — vien tik džiaugsmas. O džiaugtis ji sugeba gana originaliai, kasmet Naujuosius metus sutikdama vis kitaip. „Pernai su šeima ir draugais juos šventėme mano gimtosios sodybos vietoje, kur belikę tik pamatai. Gerai būtų ateityje ten nors nedidelę medinę trobelę suręsti“, — kalbėjo pašnekovė.

Tėvonijos vienturtė atviravo, jog dažnai sapnuose ji vaikštinėja po vaikystės kambarius, o prabudusi ilgisi jų nenusakomos erdvės.

Po nauju stogu

Rimantas Aušinskis savo 50-ojo gimtadienio jubiliejų pasitiko po nauju gyvenamojo namo stogu.

Ryškėnų seniūnijos Krėpštų kaimo ūkininkaujantys Vaida ir Rimantas Aušinskiai čia įsikūrė 2001 metais. Net 16 metų šeima glaudėsi sename name, tačiau vis puoselėjo viltį pasistatyti naują gyvenamąjį namą. Jo pamatai buvo pradėti kloti prieš septynerius metus, o šių metų liepą šeima peržengė išsvajoto statinio slenkstį.

Prie visų darbų labiausiai padeda sūnus Arnas. Jis, sukūręs šei-

mą, gyvena Ryškėnuose, bet tai jam nė kiek netrukdo pagelbėti tėvams. Rimantas pasidžiaugė, kad šie lietingi metai nepakenkė grūdininkystei, gerai užderėjo ir pupos, tačiau drėgmė labiau kenkia tolimesniam grūdo keliui pas vartotoją. Labai pagelbėtų žiovykla, kuri dar tik Rimanto planuose. „Ateityje žūtbutį ją reikės pasistatyti“, — sakė ūkininkas.

Aušinskių ūkis mišrus. Tai, ūki-

Rimantas Aušinskis.

ninko nuomone, leidžia geriau subalansuoti pajamas ir išlaidas. „Būna taip, kad mažiau gauni iš pienininkystės, tada gali prisidurti iš grūdininkystės arba atvirkščiai“, — samprotavo Rimantas.

Jų pienininkystės ūkis dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje ir už gerus pieno kokybinius rodiklius gauna iš „Žemaitijos pieno“ piniginių priedų. Ūkininkus ir kitaip skatina žemaičių pieno perdirbimo įmonė. Už 2016-aisiais metais pasiektą didžiausią pažangą jie buvo pakviesti į geriausių ūkininkų, bendradarbiaujančių su „Žemaitijos

pienu“, šventę Klaipėdoje.

Rimanto žmona Vaida šalia kitų darbų gražiai puoselėja sodybos aplinką, be to, gamina gardžius ir įspūdingus sūrius.

Praejusiaisiais metais savo tėviškėje — Joniškio rajone, Pošupių kaime — ji buvo paskelbta Sūrių šventės karaliene.

Gražaus gimtadienio proga Rimantą pasveikino ir jam didžiulės sėkmės palinkėjo toliau puoselėjant ūkį Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniėnė ir „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Valdas Adomuskas.

2017 m. III ketvirčio geriausiai ūkininkai pagal pieno kokybę ir produktyvumą:

Janina
Valantinienė

1-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Žiogaičių k., Mažeikių sav., Mažeikių r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per III ketvirtį — 20 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 5474 kg

Stasys
Vydeika

2-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Kugių k., Židikių sen., Mažeikių r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per III ketvirtį — 17 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 4441 kg

Rūta
Donėlienė

3-ioje grupėje
(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Didžiųjų Rušupių k., Skuodo r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per III ketvirtį — 29 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 8675 kg

Vaclovas
Jasas

4-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Šilgalių k., Stoniškių sen., Pagėgių sav. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per III ketvirtį — 22 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 6275 kg

Vytautas
Vaišvila

5-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Kalniškių k., Šaukėnų sen., Kelmės r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per III ketvirtį — 28 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 6977 kg

Andrius
Domarkas

Geriausio ekologiško pieno gamintojas
Pasvaigės k., Degaičių sen., Telšių r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per III ketvirtį — 19 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 5703 kg

Entuziazmo užtenka, tik pristinga laiko

Julius Laurinaitis iš Tauragės rajono Mažonų seniūnijos Luomių atvirauja, kad gerų minčių ir sumanymų, kurie realizuojami, netrūksta, tik stinga svarbiausio dalyko — laiko.

Juliaus tėvai Rasa ir Vitalijus į pastarojo gimtąjį kraštą atvyko iš Vilniaus, mat norėjo savarankiškai dirbti. Abu įsteigė po pieno surinkimo punktą, vėliau kibo į daržininkystę, laikė kiaulius, augino braškes. Julius pamena, kad dar iki aukštojo mokslo studijų, būdamas 18-metis, plušėjo braškynė. Vėliau, jau besimokydamas Žemės ūkio universitete, šio amato dvejetą metų neatsisakė ir vasaras praleisdavo tarp sirpstancijų uogų. „Daugiausiai turėjome 2,20 ha braškių lauką“, — prisiminė Julius. Žemės ūkio universitete įgijęs agronomijos bakalaurą diplomą, vaikinai tuo nepasitenkino — toliau tęsė magistro studijas Aleksandro Stulginskio universitete, kur gilinosi į agrobiotechnologiją.

Julius pamena nelengvą tėvų kelią į ūkininkavimą. Gyvuliams laikyti šeima įsigijo buvusio ūkio daržovių sandėlį. „Per du mėnesius savo jėgomis jį rekonstravome į fermą ir prieš pat ganiavos pabaigą — lapkričio 1-ąją — galėjome ten parvartyti gyvulius“, — prisiminė anuomečius rūpesčius Julius. Tuomet dar vargai nesibaigė: kadangi nespėta įrengti vandenvietės, reikėjo patiems vandenį vežti.

Norint sustiprėti, buvo dalyvauta Pieno ir Nitratų direktyvų programose, kurios buvo labai palankios žemdirbiams. Prieš septynetą metų ūkio vairą perėmęs sūnus, dalyvavo Jaunojo ūkininko programoje. Jis ne tik sumaniai po savo ūkį sukasi, bet ir sėkmingai vadovauja žemės ūkio bend-

rovei, įsikūrusiai gretimame Jurbarko rajone, „Auga Jurbarkai“.

„Nuo 2012-ųjų ten pradėjau dirbti agronomu, o vėliau — pirmininku“, — sakė Julius. Jo žmona Giedrė buhalteriauja kitoje žemės ūkio bendrovėje „Medininkai“, Raseinių rajone. Jauna šeima augina ketverių metų sūnelį Radvilą, kuris labai linkęs prie technikos.

Julius pastebėjo, kad ūkyje labai padeda mama, be to, samdo šeriką ir melžėją. Jaunasis ūkininkas pasidžiaugė, kad šiais nelengvais drėgme persotintais metais laiku pavyko sudoroti grūdinių kultūrų derlių. Jo pakankamai užteks pašarams.

„Technikos ūkiu irgi negalime skūstis, tik reikėtų atnaujinti karvių bandą“, — sakė Julius.

Laisvalaikiu jis mėgsta pamedžioti ir turi ne vieną įspūdingą medžioklės trofėjų. Kitas pomėgis — žvejyba. Julius pagaudyti žuvų išvyksta ir užsienin.

Julius Laurinaitis su mama.

Jaunąjį ūkininką su 30-ąja gimtadienio sukaktimi pasveikinę Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Ba-

nienė ir „Žemaitijos pieno“ Žalios pirkimo vadybininkas Vidmantas Bajarūnas pasidžiaugė jo darbštumu ir veiklumu.

Planuoja įsigyti melžimo robotą

Laima ir Arūnas Macai, įsikūrę Tauragės rajono Žygaičių seniūnijos Ruikių kaime, su „Žemaitijos pienu“ bendradarbiauja apie septynerius metus.

Laima ir Arūnas Macai.

Šis kraštas — Laimos tėviškė. Moteris apie 20 metų Tauragėje dirbo duonos kepimo technologė, vėliau pagal specialybę — kitur. Į žemės ūkį ji nebuvo linkusi pasukti ir sakė: „Bulvę su druska valgysiu, bet į kaimą neisiu“. Gyvenimas gerokai pakoregavo tokią moters nuostatą. Dabar Macai — vieni iš pažangiausių ūkininkų šiame krašte, ir kitų metų balandžio mėnesį planuoja fermoje pastatyti melžimo robotą.

Arūnas jaunystėje mokslus krinto tuometėje Viešvilės profesinėje technikos mokykloje, kur įgijo gyvulininkystės fermų mechanizacijos specialisto ir elektromonterio profesiją. „Metalų ir elektros darbus

įveikiu be problemų“, — sakė jis.

„Žemaitijos pieno“ Žalios pirkimo vadybininkė Karolina Kulvietienė pasidžiaugė, kad ūkininkai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Už kokybišką pieną žemaičių pieno perdirbimo bendrovė jiems moka piniginių priedų.

Tėvai patenkinti, kad jų vaikai nenusisuko nuo žemės ūkio. Šiuo metu abu studijuoja Veterinarijos akademijoje: sūnus Paulius — veterinarinę mediciną, o dukterė Justina — maisto saugą. Paulius — jau jaunasis ūkininkas, o jo sesuo irgi ketina pasukti tokiu keliu. Erdvius naujas gyvenamasis namas glaudžia po savo stogu tėvus ir vaikus. Šiuo metu didžiausias pagalbininkas prie visų ūkio darbų — sūnus.

Šių metų vasara ir ruduo — tikras galvos skausmas žemdirbiams. Iš įmirkusių pievų net šieninio rulonų neįmanoma parsigabenti. Bent menkos saulės pasirodymo laukia ir kukurūzų laukai.

„Ne vienas planavome suslėgti gero kukurūzų siloso, bet gamta parodė savo kaprizus“, — sakė Arūnas. Ne tik jis, bet ir ūkininkai Svajūnas Pudžiuvėlis, Valentas Marozas, Egidijus Kleinaitis, su kuriais drauge dorojamas kukurūzų derlius, nudirbami kiti darbai, laukia saulėtų properšų apniukusiame danguje.

Laimai šalia visų kasdinių darbų rūpi ir sodybos aplinka, bet šeimos vyrai jai, taip pat dukrai, leidžia kai kada atsikvėpti — jos buvo išvykusios pasižmonėti į užsienio kraštus.

Nejaučia metų naštos

Stefanija Lukošienė, gyvenanti Ryškėnų seniūnijos Rubežaičių kaime, kilusi iš šių kraštų: jos tėviškė – gretimame Brazdeikių kaime, už ketverto kilometrų.

Stefanija sakė, jog jai nuo mažens mokslai gerai sekėsi, jaunystės metais studijavo Rietavo žemės ūkio mokykloje, vėliau buvo įstojusį į tuometę Žemės ūkio akademiją, kur tikėjosi įgyti agronomės profesiją. Bet sutiko savo išrinktąjį Benediktą ir mokslai nutrūko.

„Kūrėmės ant plyno lauko. Vyro iniciatyva gavome žemės pagal Valsiečių ūkio įstatymą, o europinėse paramos programose nedalyvavome“, – pasakojo Stefanija.

Šeima į priekį yrėsi nelengvai. Ilgokai tęsėsi pinigų skolinimosi maratonas: žiūrėk, gražinai skolą ir vėl

reikia lėšų vienam ar kitam pirkiniiui.

Šeima užaugino trejetą atžalų. Šiuo metu didžiausias pagalbininkas prie ūkio darbų – sūnus Egidijus su marčia Edita. Dukros Rasa ir Loreta susikūrė savo gyvenimus, o pastaroji ir toli nuo Lietuvos – dirba Norvegijoje.

Stefanija užsiminė, jog augusi didelėje šeimoje: su trimis broliais ir tiek pat seserų, bet ji vienintelė pasuko į ūkininkavimą. Moters paklausus, ar ji vėl pasirinktų gyvenimą kaime prie ūkio darbų, jeigu kas grąžintų jį jaunystę, Stefanija šypsodamasi atsakė: „Kam gražinti, jeigu aš

ir šiandien tokia jaučiuosi“.

Moteris pasakojo, jog puikiai sutarianti su visais žmonėmis, ypač pagyrė draugiškus kaimynus Vytautą Kerpauską, Algį Žukauską, Oną Kneitių, į kuriuos visuomet galima kreiptis pagalbos ir jos sulaukti.

Laisvalaikiu Stefanija mėgsta skaityti grožinę literatūrą ir labai džiaugiasi, kai ją aplanko ketvertas anūkių.

Stefanijai su 80-uju gimtadieniu pasveikinę Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniene ir „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Valdas Adomauskas pasidžiaugė garbios ūkininkės šviesiu pozitivyje gyvenimu.

Stefanijai Lukošienei niekuomet netrūksta geros nuotaikos.

Jauna šeima pasirengusi gyvenimiškiems iššūkiams

Kai pernai lankėmės pas Rūtą ir Bolių Kombarius, įsikūrusius Telšių rajono Nevardėnų kaime, šeimnininkas šventė 70-ąjį gimtadienį, o jaunėlis sūnus Nerijus ruošėsi savo šeimos lizdą „susukti“.

Išaušo šių metų žydinti gegužė, ir jaunamartė Lina iš Suvalkijos krašto – Lukšių – peržengė uošvių namų slenkstį. Žinoma, baigusiai verslo vadybą ir dirbusiai prekyboje moteriai, kaime gyvenimas pradėjo tekėti kitu ritmu. Mat viską reikia planuoti pagal piendaves ir kitus gyvulius – juk jų nepamelžtų ir nepašertų nelaiškiai.

Šiuo metų rudens lietingi orai – irgi ne prie dūšios. Tik Nerijui negali būti blogo oro – juk jis jaunas ūkininkas. „Užsivelka „skafandrą“ nuo lietaus ir išeina pas karvutes, joms savo dainelę sudainuoja ir šios paklusniai susirenka, nes žino, kad bus melžiamos“, – šypsodamasi kalbėjo Lina. Ji irgi pasiryžusi darbuotis Žemaitijos krašte, bet pagal profesiją. Tikėkime, kad jos lūpose taip pat gražiai skambės Žemaitija, kaip besikalbant skambėjo Luk-

šiai su išskirtiniais savo gardumynais, kurių svečiuojantis netrūko ant jaunos šeimos stalo.

Nerijus – iš trejeto Kombarių atžalų. Jo vyresnysis brolis Alvydas dirba „Žemaitijos piene“ laborantu-kontrolieriumi, sesuo Jūratė įsikūrusi netoliese ir ūkininkauja. Vadinasi, visi Kombarių vaikai nuo žemės nenusisuko, nors Nerijus ir buvo sumanęs savo likimą susieti su miškais, nes Aleksandro Stulginskio universitete įgijo miškininko profesiją, net baigė magistrantūrą, gilindamasis į miško ekonomiką. Matyt, neaiški urėdijų reforma jam leido visiškai apsispręsti ir pradėti savarankiškai ūkininkauti. Tuo labiau, kad ir tėvų tvirti pamatai pakloti. Ūkis dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, taip pat Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje. Užtenka technikos laukams dirbti, pašarams ruošti. Gyvuliams šerti sėja-

Lina ir Nerijus Kombariai.

ma grūdinių kultūrų.

Džiugu, kad Nerijus puoselėja gilias bendradarbiavimo su „Žemaitijos pieno“ bendrove tradicijas. Jo tėvai dar kolūkiniais laikais pienu tiekė žemaičių imonei ir iki šiol bendradarbiauja, nes patenkinti sąžininga partneryste. Tiekiamo pieno kokybė visuomet atitinka perdirbėjų reikalavimus. Jaunasis ūkininkas dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje ir už kokybišką pienu gauna piniginių priedų.

Nerijus su 30-uju gimtadieniu pasveikinę „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktorius Mindaugas Čejauskas, vadybininkas Valdas Adomauskas ir Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniene maloniai bendravo su jauna šeima. Juk jai viskas žemaičių krašte – prieš akis. Svarbiausia, kad Lina ir Nerijų nuolatos lydėtų toks entuziazmas, koks dabar spindi jų akyse. Su tokiu nusiteikimu ir visi gyvenimiški iššūkiai gali būti įveikti.

Sodyboje karvutę „saugo“ šuo

Užsukus į Rimos ir Valdo Bernotų sodybą Šilutės rajono Usėnų seniūnijos Galzdonų kaime akį džiugina ne tik išpuoselėta aplinka su dekoratyviais augalais, bet ir simboliškas būtybės, kurios gimė, sujungus metalą su akmeniu.

Rima ir Valdas Bernotai.

„Didžiausia visų idėjų iniciatorė ir įgyvendintoja – mano žmona Rima“, – sakė Valdas. Būdamas meniškios prigimties, ji, vyro padedama, taip išpuoselėjo sodybą, kad ji 2009 metais pripažinta pavyzdinai tvarkoma ūkininko sodyba. Prie įvažiavimo į ją pritvirtinta ir lentelė su užrašu „Valdo Bernoto geriausias pienininkystės ūkis 2016“.

Tarp žaliuojančių augalų netrūksta meno ženklų. Tikras pieno ūkio simbolis – karvutė, o sodybos pakraštyje, pasislėpęs už pavėsinių ir pirtelės, ją tarsi saugo kitas įspūdingas personažas – šuo, kuriam įprasminti prireikė didžiulių riedulių.

Sutuoktiniai prisiminė, kad šioje vietoje apsigyveno 1997 metais nupirktoje lūšnelėje. Ūkinį pastatą irgi reikėjo renovuoti. „Kadangi viskas buvo avarinės būklės, trūkstant lėšų, prisiejo pertvarkyti keletą kartų“, – sakė Valdas.

Dabar čia viskas neatpažįstamai

pasikeitę. Kiekviename žingsnyje dvelkia jausmas: ir užsukus į erdvę gyvenamąjį namą, ir iškelus koją iš jo.

Didelis šeimos džiaugsmas – dukros dvynės – Dovilė ir Gintarė. „Mergaitės gimusios gruodžio 31-ąją – senųjų ir naujųjų metų sandūroje, o šiemet jos sutiks 24-uosius gimtadienius“, – užsiminė apie puikiai išauklėtas ir savo tikslų siekiančias dukras tėvai.

Dovilė baigė Vilniaus dizaino kolegiją ir dirbuoja su architektais, suprojektavusiais ne vieną įspūdingą statinį Lietuvoje. Be to, mergina gražiai piešia. Jos sesuo Gintarė Vilniaus universitete kitais metais baigs teisės studijas. Laisvu nuo mokslų metu ji dirbuoja vienoje advokatų kontoroje.

Ūkininkai dalyvavo europinėse paramos programose – Pieno ir Nitratų direktyvų bei Žemės ūkio valdų modernizavimo. Jų karvių bandos pienas atitinka šio produkto kokybės rei-

kalavimus, todėl dalyvaujama kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Už kokybišką pienu „Žemaitijos pienu“ ūkininkas skatina finansiškai, mokėdamas piniginius priedus.

Ūkininkai buvo kviečiami į geriausių ūkių bendradarbiaujančių su „Žemaitijos pienu“, šventę Klaipėdoje, kur apdovanoti. Pieno kokybė ypač rūpinasi karvutes melždama Rima.

Nors šie metai ūkininkams – gana sunkūs, šeimnininkai pasidžiaugė, jog, dalyvaudami konkurse „Metų ūkis“, pelnė pirmąją vietą. Gerai sekėsi ir pašarų ruošimo baruose. Valdas pastebėjo, jog sėriai darbuotis leidžia pakankamai geras technikos ūkis.

O jaukių namų siela Rima ne tik sodybos aplinką puoselėja, laisvalaikiu ji sukūrė įvairiausių degto molio grožybių, kuriomis mielai pasidabintų ne viena moteris.

Malonios sugrižtusių akimirkos į buvusius antruosius namus

Neseniai „Šilutės Rambynų“ buvę darbuotojai – veteranai rinkosi į tradicinį susitikimą. Jo metu žmonės, kurie daug metų dirbo toje pačioje darbovietėje ir siekė kuo geriausių rezultatų, turėjo ką prisiminti.

Pasak įmonės vadovo Algirdo Bladžinausko, svarbiausia, kad gera tradicija turi tęstis, be to, laikas retina ir buvusių ilgamečių darbuotojų gretas, todėl svarbu jiems vienas kitą sutikti, prisiminti tuos laikus, kai darbas buvo menkas mechanizuotas, ir palyginti su modernia šiandiena.

Senjorai tokių džiugių susitikimų labai laukia, nes ne vienas iš jų visą gyvenimą išdirbo tik vienoje įmonėje – „Šilutės Rambyne“. Kai kurių darbo stažas čia siekia 40 ir daugiau metų.

Šiomet į tokį susiejimą senjorai, tarp kurių buvo net 90-metis veteranas, atskubėjo penktą kartą. Į renginį, kaip ir visuomet, pakvietė kolektyvo siela Vaclova Šarliokienė. Moteris kiekvieną pasitiko su nuoširdžia šypsena, apkabiniu. Už tai iš kiekvieno sulaukė padėkos. Pasak įmonės personalo vadybininkės Jūratės Jokubaitienės, Vaclova mylima už nuoširdumą, toleranciją ir atjautą buvusiems bendradarbiams. Kas negali atvykti į tokius susitikimus, ji su lauktuvėmis juos aplanko namuose.

Visi buvo pakviesti į darbuotojų pietų kambarį, kur ant stalų laukė saldžios vaišės ir įmonėje šiuo metu gaminamos produkcijos pavyzdžiai. Veteranus pasveikino įmonės generalinis direktorius Algirdas Bladžinauskas. Jis, padamas gamybos vadovės Birutės Archipovienės ir personalo vadybininkės Jūratės Jokubaitienės, įteikė rudeniškas puokštes šiais metais savo garbingus jubiliejus šventusioms – Onai Koly-

čienei bei Janinai Mišeikytei. Lauknešėliais su įmonės gaminama produkcija buvo apdovanotas kiekvienas senjoras.

Nepamiršti ir tie, kurių jau nebėra. Tylos minute pagerbti išėjusieji Amžinybėn nuo praėjusio susitikimo. Vėliau dalintasi mintimis apie darbą įmonėje, apžiūrėtos prieš ne vieną dešimtmetį darytos nuotraukos. Jos vaizdžiai kalba apie to meto darbus ir pasiekimus. „Kur tik nėra čia gamintų sūrių, ir niekas nesiskundžia jų kokybe. Kad pasiektum tokių rezultatų, reikia įdėti daug darbo ir širdies. Man apie čia gaminamus gaminius pasiekia tik geriausi vertinimai iš įvairiausių pasaulio kampelių“, – kalbėjo buvęs pieninės direktorius Algimantas Dukauskas.

Susirinkusieji teigė, kad pieninė buvo jiems kaip antrieji namai, o dirbęs kolektyvas – kaip šeimos nariai, nes įmonėje praleido didžiąją gyvenimo dalį. Prisiminta, kad visuo-

met dirbta tiek, kiek reikėjo, ir nesvarbu buvo, kad į darbą reikėjo ateiti ankstyvą rytą, o kita diena būdavo tokia pati... Visi negailėjo įmonės administracijai nuoširdžių dėkingumo žodžių, kad kasmet sukviečia tuos, kurie jau nebedirba, tuos, kurie didžiąją gyvenimo dalį paskyrė darbei pieninėje ir siekė vieno bendro rezultato – kad čia pagaminta produkcija būtų mėgstama ir aukščiausios kokybės.

Visi norintys dalyvavo ekskursijoje po cehus. Pokalbiai vyko ilgai ne tik apie tai, kaip viskas buvo, bet ir apie tai, kaip viskas vyksta šiandien.

Buvusios darbuotojos Irena Andriuskienė ir Ieva Kalitininė.

Prisiminimai praėjusių akimirku...

Janiną Mišeikyte 85-ojo gimtadienio proga sveikina įmonės generalinis direktorius Algirdas Bladžinauskas.

Buvusi „Šilutės Rambynų“ darbuotoja D.Juškevičienė dėkoja V.Šarliokienei (kairėje).

Ūkininkų dėmesiu!

Pastebėję, jog Jūsų pieno šaldytuvo matuoklio fiksuojamas pieno kiekis nesutampa su „Žemaitijos pieno“ pienvežio skaitiklio parodymais, kreipkitės telefonu (8~444) 22344 arba (8~444) 22268.

„Žemaitijos pienui“ pienui tiekiančių ūkininkų dėmesiu!

Bendrovė sudaro galimybę Jums įsigyti inhibitorių nustatymo piene testų „SNAPduo ST Plus Test“. Pastarieji testai yra vienkartiniai, nereikalauja papildomos įrangos, testo atlikimo trukmė 6 minutės. Testo kaina 2 Eur/vnt. Pageidaujami įsigyti minėtų testų, kreipkitės į Žaliavos pirkimo vadybininką.

Parduoda

Techniką

Traktorių BELARUS-820 iš Švedijos (Lietuvoje neeksploatuotas). Tel. 8~675 23554.

Traktorių MTZ-80 (60 kW, techninė apžiūra iki 2019 m. 04 mėn.), mėšlo kratytuvą (4 tonų, kaina 1000 Eur.) Tel. 8~682 79222.

Traktorių BELARUS-820 (2012 m., techniškai tvarkingas, keturi varantieji ratai). Tel. 8~611 66673.

Gerą traktorių BELARUS MTZ 10-25, MTZ 82 (1998 m.), T-40 dokumentus bei frontalinį krautuvą. Tel. 8~604 50032.

Plūgus KWERNELAND (3 vagų, kvadratinis rėmas, kaina 1480 Eur), sėjimąją SZ-3,6 (diskinė, su trašine ir akėtėlėmis, kaina 1250 Eur), priekabą 2PTS-6 (savivartė, paaugštinta, stabdžiai, elektra, naujos padangos, kaina 3800 Eur), traktorių MTZ-82, MTZ-50 (dalimis). Tel. 8~647 63185.

Gyvulius

3 ponius (amžius nuo 1 iki 3 metų). Tel. 8~620 45518, Mažeikių r.

Pieninių veislės ožkyčių bandą (4 veislinės, 4 šiųmetės, veislinis ožys ir jaunas nekastruotas ožiukas). Kaina sutartinė. Tel. 8~616 88360.

Kitas prekes

Pieno šaldytuvą WESTFALIA (550 l) ir melžimo aikštelę su originaliu varikliu. Tel. 8~656 90063.

Perka

Techniką

Chemikalų purkštuvą (nuo 16 iki 24 m), trašų barstytuvą (nuo 12 iki 36 m, prikabinamą arba pakabinamą), MTZ arba T-40 markės traktorių, traktorinę priekabą. Tel. 8~674 51842.

Siūlo darbą

Reikalingas pagalbinis darbininkas ūkyje (suteikia socialines garantijas, apgyvendina). Tel. 8~657 90120.

Reikalinga melžėja, traktorininkas, fermos darbininkas (gali būti šeima) dirbti ūkyje Pasvalio rajone. Tel. 8~603 87009.

30-ojo gimtadienio proga:

Adomą Pronckų (spalio 29 d.) – produkcijos atrinkėją;
Viktoriją Rapolienę (spalio 19 d.) – parduotuvės vadovę (UAB „Čia Market“);
Egidijų Tekorių (spalio 8 d.) – fasuotoją;
Vitoldą Tvirbutą (spalio 24 d.) – logistikos vadybininką;
Andrių Kanonovą (spalio 25 d.) – vairuotoją-ekspeditorių;
Aurimą Rimkų (spalio 25 d.) – operatorių;
Alantą Mačiulaitį (spalio 30 d.) – operatorių;
Egidijų Petraitį (spalio 25 d.) – šaltkalvį-operatorių (AB „Klaipėdos pienas“).

35-ojo gimtadienio proga:

Tadą Girkontą (spalio 12 d.) – elektrokrautuvo vairuotoją;
Editą Eidininkienę (spalio 24 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Kęstutį Šadžių (spalio 9 d.) – šaltkalvį-suvirintoją;
Editą Perminienę (spalio 11 d.) – personalo ir teisės direktorės pavaduotoją;
Vaidą Lukošių (spalio 13 d.) – vairuotoją-ekspeditorių.

40-ojo gimtadienio proga:

Jurgitą Petrauskienę (spalio 14 d.) – pardavimų vadovę;
Dianą Beskostienę (spalio 24 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);

Vytautą Sudintą (spalio 16 d.) – Sūrių gamybos cecho operatorių (ABF „Šilutės Rambynas“).

45-ojo gimtadienio proga

Lina Dacytę (spalio 22 d.) – operatorę;
Remigijų Račkauskį (rugsėjo 26 d.) – CIP operatorių;
Astą Dovydauskienę (spalio 5 d.) – direktorę (UAB „Čia Market“);
Ingą Daunienę (spalio 4 d.) – pieno surinkėją;
Dianą Bataitienę (spalio 22 d.) – nokinimo ir realizacijos skyriaus meistrę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Dianą Pakalniškienę (spalio 14 d.) – laborantę (ABF „Šilutės Rambynas“).

50-ojo gimtadienio proga:

Gintarą Viskantą (spalio 8 d.) – automatikos inžinierių;
Stanislavą Butrimienę (spalio 2 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Editą Jolantą Rudienę (spalio 15 d.) – parduotuvės vadovę (UAB „Čia Market“);
Dalią Liuleikienę (spalio 14 d.) – laborantę (ABF „Šilutės Rambynas“).

55-ojo gimtadienio proga:

Liubov Medveckąją (spalio 12 d.) – užsakymų priėmėją;
Ireną Gedvilienę (spalio 5 d.) – gamybos darbininkę;
Danutę Dudutienę (spalio 16 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Svetlaną Kvederienę (spalio 23 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Arvydą Subačių (spalio 23 d.) – „Pik Nik“ fasavimo skyriaus operatorių (ABF „Šilutės Rambynas“).

60-ojo gimtadienio proga:

Bronių Karalių (spalio 7 d.) – operatorių;
Danielių Rindeikį (spalio 1 d.) – autokaro vairuotoją;
Genovaitę Vaitkevičienę (spalio 4 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Antaną Pagojų (spalio 12 d.) – vairuotoją-ekspeditorių;
Reginą Pečiulienę (spalio 15 d.) gamybos darbininkę.

10 metų darbo sukakties proga:

Daivą Libikienę (spalio 1 d.) – gamybos darbininkę;
Silverijų Užgalį (spalio 2 d.) – suvirintoją-šaltkalvį-pagalbinį darbininką;
Valerijų Čebatorių (spalio 2 d.) – taros sandėlininką;
Vitold Rodevič (spalio 2 d.) – vairuotoją-ekspeditorių;
Alvydą Zaleskį (spalio 2 d.) – operatorių;
Almą Šlapikienę (spalio 10 d.) – gamybos darbininkę.

15 metų darbo sukakties proga:

Neringą Kaveckienę (spalio 1 d.) – logistikos vadybininkę;
Irutę Užkurienę (spalio 1 d.) – pieno surinkėją;
Stanislavą Vidugirienę (spalio 1 d.) – sandėlininkę-prekių atrinkėją;
Jurgitą Čepokiene (spalio 15 d.) – vyr. užsakymų priėmėją.

20 metų darbo sukakties proga:

Audrių Daukontą (spalio 7 d.) – vairuotoją laborantą;
Ziną Bugenienę (spalio 6 d.) – buhalterę.

25 metų darbo sukakties proga:

Valentiną Dumšienę (spalio 15 d.) – IT specialistę buhalterę (ABF „Šilutės Rambynas“).

30 metų darbo sukakties proga:

Joną Šilinską (spalio 5 d.) – automatiką;
Vilių Gedvilą (spalio 1 d.) – sandėlininką-prekių atrinkėją.

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
 Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai, Lietuva.
 Tel.: +370 444 22391, faksas +370 444 69210.
 El.paštas: LPUA.info@gmail.com www.lpu.lt

Redakcinė kolegija:
 Rigilda Baniene
 Irena Baltrušaitienė
 Mindaugas Čėjauskas

Spausdina Šiaulių „Titnago“ spaustuve.
 2 sp. l. Leidžiamas
 nuo 1995 09 23, kartą per mėnesį.
 Tiražas 2300 egz.

Dar daugiau naujienų
 ir elektroninė parduotuvė
www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką,
 kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, ISSN 1648-777X
 galite kreiptis tel. +370 444 22391,
 el. paštu: lpu.info@gmail.com

www.lpu.lt

